

[Finansministeren]

den politik, der har været ført, og det er, som hr. Bilgrav-Nielsen sagde det, den politik, der skal fortsættes og forstærkes.

Til gengæld er der andre ordførere, der har rejst spørgsmål ved, om en sådan konkurrenceevneforbedrende politik nu overhovedet også nytter noget. Det primitive svar på det, som vi jo også har hørt et par eksempler på i dag, er naturligvis: arbejdsløsheden er jo steget, og deraf kan man se, at det hele ikke nytter noget. Men det er et svar, der ikke bare er primitivt, det er tilmed så primitivt, at det er skrupforkert, og det vil jeg gerne uddybe lidt nærmere.

I tiåret 1965-75 forringedes dansk erhvervslivs konkurrenceevne. Beskæftigelsen i den private sektor faldt med godt 15.000 om året i gennemsnit til trods for gode afsætningsvilkår for vore produkter. I anden halvdel af 1970'erne begyndte vi så at føre en bevidst konkurrenceevnepolitik, og den har altså virket.

Fra 1977 til 1979 har den skabt omkring 80.000 nye arbejdspladser, heraf 10.000 i den private sektor. I forhold til den lige nævnte udvikling i tiåret forud var der altså tale om en klar drejning af udviklingen og det endda i en situation med væsentlig vanskeligere afsætningsmuligheder, end vi havde kendt tidligere.

Fra 1977 begyndte vore markedsandele på eksportmarkederne at gå op, og med den bevidste satsning på konkurrenceevnepolitikken, som var indeholdt i handlingsprogrammet for foråret 1980, har vi oplevet en meget markant vækst i vore markedsandele både på hjemmemarkedet og på eksportmarkederne.

OECD har opgjort udviklingen i markedsandele for de forskellige vestlige lande, og Danmark fremstår her som et af de lande, der har klaret sig allerbedst i så henseende. Hvis vi med udgangspunkt i disse tal for erobringen af markedsandele spørger, hvor meget mindre vor produktion ville have været, hvis vi blot havde haft uændrede markedsandele, kan vi se, at konkurrenceevnepolitikken alene i årene 1980 og 1981 har givet 30.000-40.000 arbejdspladser.

Når dette ikke har givet sig udslag i et fald i arbejdsløsheden, hænger det naturligvis sammen med de ekstremt dårlige afsætningsmuligheder netop i 1980 og 1981. Men arbejdsløsheden ville i dag have været disse 30.000-40.000 større, hvis vi ikke havde gjort

denne indsats, og det vil sige, at tallene klart viser, at det nytter noget at føre konkurrenceevnepolitik. Man kan sige, at konkurrenceevnepolitik er et helt nødvendigt middel i en aktiv beskæftigelsespolitik, og det er også langt det mest virksomme beskæftigelsesfremmende middel, som vi har taget i anvendelse i de senere år.

Det er oplagt, sådan som hr. Bilgrav-Nielsen også understregede det, at de partier her i tinget, som sætter beskæftigelsespolitikken i højsædet, nødvendigvis må gå ind for en offensiv konkurrenceevnepolitik, og det er svært at se reelle alternativer til den.

Det var på baggrund af disse kendsgerninger, at vi i sidste weekend ønskede at gøre endnu et betydningsfuldt skridt for yderligere at forbedre konkurrenceevnen. Nu blev forbedringen som bekendt ikke så stor, som vi havde håbet på, og på den baggrund spørger hr. Bertel Haarder og hr. Palle Simonsen: hvad så nu?

Dertil er ikke andet at sige, end at vi må fortsætte med at gøre noget ud af de andre veje, der også fører til en konkurrenceevneforbedring; det gælder en lang række erhvervsfremmenforanstaltninger, det gælder skattelettelser til erhvervene, det gælder støtte til landbruget, det gælder det forhold, at vi har magtet at begrænse renteforskellene mellem Danmark og udlandet, ligesom vi jo bidrager med at yde billige erhvervslån fra udlandet, de såkaldte K-lån.

Jeg må måske i denne sammenhæng, hvor der jo ikke falder mange venlige ord om fagbevægelsen, minde om, at de overenskomster, der blev afsluttet imellem parterne på arbejdsmarkedet sidste år, også har ydet et godt bidrag. I det hele taget synes jeg, det er karakteristisk, at fagbevægelsen her i landet i modsætning til, hvad flere borgerlige ordførere antager, har vist stor forståelse for konkurrenceevnepolitikens betydning for at gøre et afgørende indhug i arbejdsløsheden. Vi er, som det klart fremgår af vores handlingsprogram, parat til at fortsætte den linje, når tiden er inde.

Et andet hovedtema i debatten er den betydelige stigning, der har været i underskuddet på statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget, et tema, som jeg tror at praktisk taget også alle ordførere har strejft. Herom vil jeg gerne sige, at det er et generelt træk, at den internationale konjunkturudvikling i 1981